

Bruxelles, den 30.10.2013
COM(2013) 753 final

2013/0366 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Meningen med enhver forordning om fastsættelse af fiskerimuligheder er at begrænse udnyttelsen af bestandene til niveauer, som er i overensstemmelse med de overordnede mål for den fælles fiskeripolitik. I denne forbindelse er det Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, der fastlægger målene for de årlige forslag om fangst- og fiskeriindsatsbegrænsninger for at sikre, at Unionens fiskeri er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt.

Fiskerimulighederne fastsættes inden for rammerne af en årlig forvaltningsprocedure (hvert andet år, hvis der er tale om dybhavsbestande). Det udelukker dog ikke, at der også indføres mere langsigtede forvaltningsstrategier. Unionen har gjort gode fremskridt på dette område, og der findes nu flerårige forvaltningsplaner for vigtige bestande af kommerciel interesse. De årlige TAC'er og indsatslofter skal fastsættes i overensstemmelse med disse planer.

Anvendelsesområde

Kommissionen har med henblik på fastsættelsen af fiskerimulighederne for 2014 taget hensyn til medlemsstaternes ønsker om at vende tilbage til én samlet forordning, som fastsætter de overordnede fiskerimuligheder, i stedet for den fremgangsmåde, der blev anvendt i 2012 og 2013. I 2012 og 2013 blev der fremsat forslag om og vedtaget to særskilte tekster: en om fiskerimuligheder, som EU træffer afgørelse om alene, og en anden om fiskerimuligheder, der fastsættes på grundlag af beslutninger, der træffes inden for rammerne af bilaterale eller multilaterale forhandlinger. Nærværende forslags struktur og ordlyd er således baseret på en sammenlægning af to særskilte forordninger vedtaget i 2013 (Rådets forordning (EU) nr. 39/2013 og (EU) nr. 40/2013).

Når det gælder de fiskerimuligheder, der er resultatet af foranstaltninger, som er vedtaget inden for rammerne af en bi- eller multilateral fiskeriaftale eller procedure, træffer Unionen afgørelse på grundlag af videnskabelig rådgivning og sine egne politiske mål, hvilket også gælder interne EU-afgørelser. Resultatet af sådanne forhandlinger indebærer, at Unionen indvilger i at påtage sig forpligtelser over for tredjeparter. Unionen har ingen substantiel skønsbeføjelse ud over fordelingen internt blandt medlemsstaterne, når sådanne afgørelser gennemføres i EU-retten. Ved den interne fordeling finder princippet om relativ stabilitet anvendelse. Her dækker forslaget:

- fælles bestande, dvs. bestande i Nordsøen og Skagerrak, der forvaltes i fællesskab med Norge, eller som forvaltes inden for rammerne af kyststatsaftaler under Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEACF)
- fiskerimuligheder, der følger af aftaler, som er indgået inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er).

Nogle af fiskerimulighederne i dette forslag er anført som "pm" (*pro memoria*). Dette skyldes, at enten:

- vil rådgivningen om visse bestande ikke foreligge på det tidspunkt, hvor forslaget forventes klar til vedtagelse, eller

- også foreligger visse fangstbegrænsninger og andre henstillinger fra de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer først efter disse organisationers årsmøder, eller
- også foreligger der endnu ingen tal for bestande i grønlandske farvande, fælles bestande, og bestande, der udveksles med Norge og andre tredjelande, fordi samrådene med disse lande først afsluttes i november og december 2014.

Oversigt over bestandene

Kommissionen har som sædvanlig vurderet de forhold, som der skal tages hensyn til i forbindelse med forslaget til fiskerimuligheder ved hjælp af sin årlige kommissionsmeddelelse vedrørende høring om fiskerimulighederne (COM(2013) 319 final - i det følgende benævnt "meddelelsen"). Meddelelsen indeholder en oversigt over bestandenes tilstand, som er udarbejdet på grundlag af den videnskabelige rådgivning fra 2012. På den positive side fremgår det af meddelelsen, at blandt de bestande, som der foreligger en fuldstændig analyse af, er andelen af bestande, som overfiskes, faldet fra 96 % i 2009 til 39 % i 2013. Der er dog observeret nogle tendenser, som giver grund til bekymring. F.eks. er antallet af bestande, som er omfattet af rådgivning om at reducere fangsterne mest muligt, steget. Medlemsstaterne har desuden ikke fuldt ud opfyldt kravet om at indberette data, som er afgørende for at kunne udarbejde en pålidelig analyse af de forskellige bestandes status.

Efter anmodning fra Kommissionen forelagde Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) i juli sin årlige rådgivning vedrørende størstedelen af de fiskebestande, der er omfattet af nærværende forslag. ICES har taget hensyn til de retningslinjer, som Kommissionen har forelagt i sin meddelelse. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STEFCF) har på sit plenarmøde i juli foretaget en fornyet gennemgang af denne rådgivning.

Den videnskabelige rådgivning fra disse to organisationer er i høj grad afhængig af, at der indberettes data. Det er således kun muligt at foretage en dækkende vurdering af de bestande, som der foreligger tilstrækkelige og pålidelige data om, så der kan udarbejdes overslag over bestandenes størrelse og prognoser for, hvordan de vil reagere på de forskellige udnyttelsesscenarier (dette kaldes "fangstmulighedstabeller"). Når der foreligger tilstrækkelige data, kan de videnskabelige organer udarbejde overslag over de justeringer af fiskerimulighederne, der skal foretages for at få bestanden til at frembringe det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Rådgivningen omtales herefter som "MSY-rådgivning". I andre tilfælde forlader de videnskabelige organer sig på forsigtighedsprincippet, når de udarbejder anbefalinger om, hvilket niveau fiskerimulighederne bør fastsættes på. Den metode, som ICES anvender i denne forbindelse, er beskrevet i offentliggjorte ICES-dokumenter vedrørende anvendelsen af rådgivning om bestande, som der foreligger begrænsede oplysninger om¹.

Den største gruppe af de foreslåede TAC'er, hører til i bilag IA. Dette bilag omfatter 152 TAC'er for bestande i Skagerrak, Kattegat, ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV, EU-farvande i CECAF og Fransk Guyanas Farvande. Heraf er 23 TAC'er omfattet af MSY-rådgivning. For de øvrige gælder følgende:

- 13 TAC'er foreslås fastsat, således at de er i overensstemmelse med langsigtede forvaltningsplaner, dvs. planer, der er opstillet i henhold til specifikke gældende forordninger henhørende under den fælles fiskeripolitik, endnu ikke vedtagne kommissionsforslag til forvaltningsplaner eller forvaltningsplaner, der er forelagt af

¹ Se navnlig dokumentet "General Context of ICES Advice" på følgende websted:
http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2013/2013/1.2_General_context_of_ICES_advice_2013_June.pdf

de regionale rådgivende råd (RAC'er), og som de videnskabelige organer har vurderet som værende i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.

- 55 af TAC'erne vedrører bestande, som der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om og derfor heller ikke en fuldstændig vurdering af. Heraf er der 21 TAC'er, som foreslås på samme niveau som i 2012, hvilket er i tråd med en fælleserklæring fra Rådet og Kommissionen, ifølge hvilken fiskerimulighederne skal opretholdes på et stabilt niveau, med mindre der foreligger videnskabelig rådgivning, som viser, at bestandssituationen forringes. Begrundelsen herfor er, at de fleste af disse bestande udgør bifangster i blandet fiskeri, og at ændringer af TAC'erne ikke har nogen reel indvirkning på bestandssituationen, mens gentagne reduktioner af TAC'en kan føre til udsmid for at regulere fangstmængderne.
- De resterende TAC'er angives på dette stadium som "pm" (pro memoria), fordi den relevante videnskabelige rådgivning endnu ikke foreligger eller afhænger af internationale forhandlinger eller aftaler, som henholdsvis afsluttes eller indgås senere på året. For disse bestande skal forslaget ajourføres, når rådgivningen foreligger.

Alle de foreslåede fiskerimuligheder er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning om bestandenes tilstand, som Kommissionen har fået forelagt, og som den har anvendt som beskrevet i meddelelsen.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

De foreslåede foranstaltninger er udarbejdet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål og regler og er i overensstemmelse med EU's politik for bæredygtig udvikling.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

a) Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Kommissionen har hørt interesserede parter, navnlig gennem de regionale rådgivende råd, og medlemsstaterne om den foreslåede tilgang til de forskellige forslag om fiskerimuligheder på grundlag af sin meddelelse om fiskerimuligheder for 2014.

Kommissionen har desuden fulgt retningslinjerne i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning (KOM(2006) 246 endelig), som beskriver principperne for den såkaldte frontloading-procedure.

Derudover afholdt Kommissionen et arrangement for interesserede parter i september 2013, hvor resultaterne af den videnskabelige rådgivning og de væsentligste følger blev fremlagt og drøftet.

b) Sammenfatning af svarene og hvordan der er taget hensyn til dem

Reaktionen på Kommissionens ovennævnte høring om fiskerimuligheder afspejler medlemsstaternes og de interesserede parters synspunkter om Kommissionens evaluering af ressourcernes tilstand og af, hvordan man kan sikre en passende forvaltning.

Medlemsstaterne

Den eneste medlemsstat, der har reageret på Kommissionens meddelelse, mens denne begrundelse var under udarbejdelse, er Det Forenede Kongerige. Det Forenede Kongerige gav

i sit svar udtryk for sin påskønnelse af Kommissionens bestræbelser på at sikre overensstemmelse med forslagene til en reform af den fælles fiskeripolitik og havstrategirammedirektivet. Det Forenede Kongerige støtter målet om at fiske efter MSY-princippet senest i 2015 i det omfang, det er muligt, og opfordrer med hensyn til forsigtighedsprincippet til en pragmatisk tilgang til fastsættelsen af TAC'er på grundlag af individuelle vurderinger.

Det Regionale Råd for de Nordvestlige farvande (NWWRAC)

NWWRAC er enig i de mål, der er fastsat i den politiske aftale om reformen af den fælles fiskeripolitik, og som indebærer, at bestandene bør udnyttes på MSY-niveau senest i 2015, hvis det er muligt, eller allersenest i 2020, hvis dette er nødvendigt. NWWRAC erkender, at det bør prioriteres at gøre redskaberne mere selektive i rådets interesseområde, og noterer sig de specifikke spørgsmål vedrørende hvidfisk (torsk, kuller og hvilling) i Det Irske Hav og farvandene vest for Skotland, der rejses i meddelelsen. Med hensyn til den videnskabelige rådgivning bifalder NWWRAC den nye rådgivningsmetode, som ICES indførte i 2012, men gør opmærksom på, at rådet også forventer, at der udvikles en mere avanceret løsning til bestande, som der foreligger begrænsede data om. NWWRAC agter med henblik herpå fortsat at arbejde tæt sammen med ICES og de nationale videnskabsfolk om datatilgængelighed og -kvalitet.

Ekspertbistand

Hvad angår den anvendte metode, har Kommissionen som allerede nævnt hørt Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). Rådgivning fra ICES udarbejdes på grundlag af rådgivningsrammer, der er udviklet af organisationens ekspertgrupper og beslutningsorganer, og som forelægges i overensstemmelse med det aftalememorandum, der er indgået med Kommissionen. STECF udarbejder sin rådgivning på grundlag af mandater fra Kommissionen.

Unionens endelige mål er at bringe bestandene op på et niveau, som giver det maksimale bæredygtige udbytte. Dette mål er udtrykkeligt indarbejdet i Kommissionens forslag til en reform af den fælles fiskeripolitik². I juni 2013 indgik lovgiverne en politisk aftale om forslaget, som bl.a. fastsætter, at MSY-målet skal være nået senest i 2015, hvor det er muligt, og senest i 2020 for alle bestande. At dette mål er udtrykkeligt inkluderet i den fælles fiskeripolitisk grundforordning, afspejler den forpligtelse, som Unionen har indgået i forbindelse med konklusionerne fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling, som blev afholdt i Johannesburg i 2002, og den dertil knyttede gennemførelsesplan. Deri er fastsat, at staterne forpligter sig til, hvor det er muligt, at opretholde eller genoprette nedfiskede bestande til maksimalt bæredygtige niveauer senest i 2015. Som allerede nævnt foreligger disse oplysninger faktisk for nogle bestande. Herunder hører de i henseende til fangstmængde og handelsværdi meget vigtige bestande som kulmule, torsk, havtaske, tunge, glashvarre, kuller og jomfruhummer.

For at realisere MSY-målet kan det i nogle tilfælde være nødvendigt med en reduktion af fiskeridødeligheden og/eller en reduktion af fangsterne. Derfor anvendes der i dette forslag MSY-rådgivning, hvor sådan rådgivning foreligger. Nogle bestande er allerede i de seneste år blevet udnyttet på MSY-niveau. De foreslåede TAC'er for disse bestande skal derfor sikre, at disse niveauer opretholdes, eller hvis rådgivningen viser, at bestandene blev befisket over MSY-niveau, at fiskeridødeligheden reduceres, således at bestandene igen udnyttes på et

² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik (KOM(2011) 425 endelig).

bæredygtigt niveau. For bestande, som endnu ikke befiskes på MSY-niveau, er der foreslået TAC'er, som er i overensstemmelse med målet om MSY i 2015. Denne strategi følger principperne i meddelelsen om fiskerimuligheder for 2014.

Når det gælder de bestande, som der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om, vil de rådgivende videnskabelige organer anbefale, om fangsterne bør reduceres, stabiliseres eller forøges. ICES-rådgivning har i mange tilfælde givet kvantitative retningslinjer om sådanne variationer, hvorved der af forsigtighedsgrunde gælder en højstegrænse på +/- 20 % for forhøjelse eller nedsættelse af fangsten fra det ene år til det andet. Denne vejledning er blevet anvendt som grundlag for fastsættelsen af de foreslåede TAC'er. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger videnskabelig rådgivning, er forsigtighedstilgangen blevet fulgt, dvs. præventive nedsættelser af TAC'erne med 20 %.

For nogle bestande (hovedsagelig vidt udbredte bestande, hajer og rokker) forelægges rådgivningen i efteråret. Nærværende forslag vil derfor eventuelt skulle ajourføres, når omtalte rådgivning er modtaget. Når det gælder de 13 bestande, vil rådgivningen blive anvendt til at implementere de godkendte forvaltningsplaner, som nævnt ovenfor.

Hvad angår de aktuelle tendenser, der ses i bestandenes udvikling, kan følgende tilfælde fremhæves:

De iberiske farvande

Havtaske- og glashvarrebestandene er i en god tilstand og udnyttes bæredygtigt, mens nogle af jomfruhummerbestandene fortsat er nedfiskede. Biomassen for sydlig kulmule forøges fortsat til trods for, at fiskeritrykket på denne bestand stadig er højt. Bestandens positive udvikling kan derfor skyldes gunstige miljøforhold. For at få størst muligt udbytte ud af denne udvikling, bør fiskeriindsatsen reduceres i overensstemmelse med den langsigtede forvaltningsplan for denne bestand.

Biscayabugten

Situationen for bestanden af almindelig tunge i Biscayabugten er fortsat ikke optimal. ICES råder til, at TAC'en for denne bestand reduceres for tredje år i træk. I dette forslag angives TAC'en imidlertid som "pm" (pro memoria), fordi de berørte parter har forelagt foranstaltninger, som skal sikre forvaltningen af bestanden på lang sigt, og Kommissionen afventer den videnskabelige rådgivning om disse foranstaltninger (forventes forelagt i november 2013).

Det Keltiske Hav

Rekrutteringen er lavere, og biomassen hos økonomisk vigtige bestande i området er blevet reduceret. Der foreslås derfor betydelige TAC-nedskæringer, der hvor dette er tilrådeligt ifølge den videnskabelige rådgivning, dvs. bl.a. for torsk og kuller. Omfattende udsmid er fortsat et problem, ikke blot i fiskeriet efter hvidfisk, men også i fiskeriet efter fladfisk. Til trods for, at tunge og rødspætte fanges sammen i et blandet fiskeri, bør de to arter ifølge den videnskabelige rådgivning forvaltes stik modsat af hinanden, dvs. at fangsterne af tunge bør reduceres, mens fangsterne af rødspætte forøges. Dette problem forværres som følge af, at det er teknisk vanskeligt at fiske selektivt, dvs. at undgå at fange tunge i fiskeriet efter rødspætte.

Farvandene vest for Skotland

Bestandene af hvidfisk i dette område (torsk, hvilling og kuller) er i dårlig forfatning, fordi omfanget af udsmid har nået et ikkebæredygtigt omfang. Det er ikke lykkedes at genoprette torskebestanden, og der foreslås derfor en nul-TAC, selvom forvaltning ved hjælp af TAC'er alene måske ikke er nok til at standse bestandens tilbagegang. Faktisk kan situationen blive forværret som følge af den rådgivning om jomfruhummer, der bliver forelagt i november.

Hvis det, som forventet, ifølge rådgivningen bliver muligt at forhøje TAC'en for jomfruhummer, vil fiskeriet efter denne bestand tage til med risiko for endnu flere uønskede fangster af hvidfisk. Det bliver derfor presserende at træffe selektivitetsforanstaltninger. ICES har endnu ikke kunnet udpege nogen ændring i torskedødeligheden som følge af de gældende selektivitetsforanstaltninger, der anvendes af de flåder, der fisker i dette område.

Det Irske Hav

Torske- og hvillingebestanden tilstand i dette område giver fortsat grund til bekymring. Omfanget af udsnid er lige som i farvandene vest for Skotland omfattende, og de gældende selektivitetsforanstaltninger er tilsyneladende utilstrækkelige. Tunge- og rødspættebestanden tilstand svarer til situationen i Det Keltiske Hav.

STECF bekræfter dette og har i nogle tilfælde videreudviklet rådgivningen fra ICES.

Midlerne til offentliggørelse af den foreliggende ekspertrådgivning

Alle rapporter fra STECF findes på DG MARE's webside. Alle ICES-rapporter findes på ICES-websiden.

Konsekvensanalyse

Forordningen om fastsættelse af fiskerimuligheder er ikke et instrument, hvormed Rådet kan vedtage komplekse pakker af foranstaltninger, og Rådet må afgrænse sig inden for det råderum, der er fastlagt ved traktatens artikel 43, stk. 3. Den er derfor godt tilpasset til en resultatorienteret forvaltningstilgang. Hvis politikken som helhed fungerer bedre, vil det være muligt at forbedre de årlige fiskerimuligheder. Dette omfatter især tekniske foranstaltninger, flådeforvaltning, strukturstøtte, kontrol og håndhævelse, regulering af markederne og integration af managementværktøjer i en samlet havpolitik. Det er dog fortsat nødvendigt at anvende dette instrument for at foretage de nødvendige tilpasninger for at sikre ressourcegrundlaget for den europæiske fangst- og forarbejdningsindustri og forebygge eller modvirke negative virkninger af en for høj fiskeridødelighed på havmiljøet.

Unionen har vedtaget en række flerårige forvaltningsplaner for bestande af central økonomisk betydning, herunder for kulmule, torsk, fladfish m.fl. For sådanne planer gælder der et krav om, at der foretages en konsekvensanalyse, inden de vedtages. Når planerne er trådt i kraft, fastlægger de de TAC-niveauer for det givne år, der skal til for at opfylde deres langsigtede mål. Kommissionen er forpligtet til at foreslå TAC'er, der er i overensstemmelse med planerne, så længe planerne er gyldige og i kraft. Derfor er mange af de vigtige TAC'er i forslaget resultatet af den specifikke konsekvensanalyse, som udføres for den plan, de bygger på.

Når det gælder de øvrige TAC'er tager forslaget - også selvom der måske ikke er vedtaget flerårige forvaltningsplaner - sigte på at undgå kortsigtede strategier og i stedet støtte beslutninger, der sikrer bæredygtigheden på lang sigt, idet der tages hensyn til de berørte parter og de rådgivende råds initiativer, hvis disse er godkendt af ICES eller/og STECF. I mange tilfælde indebærer dette en mere gradvis reduktion af fiskerimulighederne.

Den politik, der skal resultere i MSY, og som ligger til grund for Kommissionens langsigtede forvaltningsstrategi, har været genstand for en detaljeret analyse og konsekvensanalyse inden for rammerne af reformen af den fælles fiskeripolitik - en procedure, som resulterede i, at den 13. juli 2011 blev forelagt en række forslag. Man er nu nået til det stadium, hvor lovgiverne er enige om, at MSY-målet bør være grundlaget for implementeringen af den fælles fiskeripolitik i det kommende årti (se afsnit 2 ovenfor). Kommissionens forslag til en reform blev behørigt udarbejdet på grundlag af en konsekvensanalyse (SEC(2011) 891) i forbindelse med hvilken MSY-målet blev analyseret. I konsekvensanalysen identificeres dette

mål som en nødvendig betingelse for, at der kan opnås miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed. Lovgiverne har accepteret grundtanken bag Kommissionens reformforslag og nåede i juni til en politisk aftale om, at MSY-målet skal være nået senest i 2015, hvor det er muligt, og senest i 2020 for alle bestande.

Når det gælder de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers fiskerimuligheder og bestande, som deles med tredjelande, gennemfører dette forslag i alt væsentligt internationalt aftale foranstaltninger. Eventuelle elementer af relevans for vurderingen af mulige konsekvenser for fiskerimulighederne er behandlet i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af internationale forhandlinger, inden for rammerne af hvilke Unionens fiskerimuligheder er aftalt med tredjeparter.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Retsgrundlag

Dette forslags retsgrundlag er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Unionens forpligtelser, når det gælder bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, følger af forpligtelserne i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Resumé af forslaget

I forslaget fastlægges fangst- og indsatsbegrænsningerne for EU-fiskeriet med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål om at sikre fiskeri på niveauer, som er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige.

Anvendelse

Bestemmelserne på det område, som forslaget vedrører, gælder indtil den 31. december 2014, med undtagelse af visse bestemmelser om fiskeriindsatsbegrænsninger, som gælder indtil 31. januar 2015 og visse TAC'er med specifikke sæsonbestemte perioder (f.eks. lodde i grønlandske farvande).

Nærhedsprincippet

Unionen har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i traktaten. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag: Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i traktaten skal Rådet vedtage de foranstaltninger, der tager sigte på at fastsætte og fordele fiskerimulighederne.

Den foreslåede rådsforordning fordeler fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne. Det står medlemsstaterne frit at tildele sådanne fiskerimuligheder til regioner eller operatører efter eget skøn, jf. artikel 20, stk. 3, i forordning 2371/2002. Medlemsstaterne har således rige muligheder for at selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hvert år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: forordning.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for Unionens budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Forenkling

Forslaget indebærer en forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (i EU og medlemsstaterne), især hvad angår indsatsforvaltningen.

Forny et gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget vedrører en årlig forordning for 2014, og der er derfor ingen revisionsklausul.

Nærmere beskrivelse af forslaget

Nærværende forslag er begrænset til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder og betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne.

For et antal bestande som f.eks. kulmule, tunge, rødspætte og jomfruhummer er fiskerimulighederne blevet fastsat på grundlag af reglerne i de relevante flerårige planer. For bestande, som sektoren har foreslået en langsigtet forvaltningsstrategi for, som de videnskabelige rådgivende organer har vurderet som værende effektiv og forsigtig (f.eks. sild i Det Keltiske Hav), følger forslaget de fangstbegrænsningsregler, der er fastlagt i nævnte strategier.

Hvad angår torsk i Kattegat, er rådgivningen for 2014 den samme som i 2013, dvs. at der i henhold til forsigtighedsprincippet ikke bør udøves direkte fiskeri efter denne art i dette område, og at bifangster og udsmid bør begrænses til et minimum. Denne bestand, som der kun foreligger begrænsede oplysninger om, hører under artikel 9 i torskeplanen³. Der foreslås derfor en reduktion af TAC'en på 20 %. Eftersom samme bestemmelse gælder for torsk i Det Irske Hav, foreslås der også her en reduktion på 20 %. Når det gælder torsk i farvandene vest for Skotland, anbefales det på grundlag af MSY-strategien, at direkte fiskeri undgås og at bifangster og udsmid holdes på et minimum i 2014. Kommissionen foreslår derfor ligesom i 2013 en nul-TAC med en landingstilladelse på 1,5 %. Situationen for torsk i farvandene vest for Skotland er meget alvorlig: På grundlag af alternative foranstaltninger til undgåelse af torsk og begrænsning af udsmiddet af torsk, som i praksis viser sig ikke at være effektive i lyset af det fortsat høje anslåede udsmid (ca. 71 % i øjeblikket), er der ikke sket nogen reel reduktion af fiskeriindsatsen i dette område. Bestandens reproduktionsevne er tydeligt reduceret, eftersom biomassen og rekrutteringen er lav. Under disse omstændigheder kan selv en nul-TAC, som er den eneste tilrådelige mulighed, ikke i sig selv sikre en genoprettelse af bestanden. En sådan strategi skal suppleres med yderligere foranstaltninger for at gøre det muligt at undgå uønskede fangster og reducere udsmiddet væsentligt.

De fiskerimuligheder i form af fiskeriindsats, der forelås i denne forordning, vedrører torskebestande, tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal, sydlig kulmule og jomfruhummer. Disse bestande reguleres efter hver bestands respektive forvaltningsplan. Når det gælder de tre ovenfor nævnte torskebestande (i Kattegat, Det Irske Hav og farvandene vest for Skotland), er det bydende nødvendigt med en mærkbar reduktion af fiskeriindsatsen, også af ovennævnte grunde, og der foreslås derfor en reduktion af indsatsen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, litra b), i torskeplanen. Med hensyn til sydlig kulmule og jomfruhummer og tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal bibeholdes

³ Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande ("torskeplanen").

indsatsforvaltningen i 2014, som bygger på havdage pr. fartøjskategori, hvor fartøjerne skal kunne dokumentere, at de har udøvet det pågældende fiskeri, men den foreslåede forordning vil fortsat give medlemsstaterne mulighed for at anvende et system, som bygger på kW-dage, for at udnytte fiskerimulighederne mere effektivt og for at fremme bevarelsesforanstaltninger i samråd med fiskeriet. Med hensyn til fiskeriet efter tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal tager forslaget sigte på at strømline fastsættelsen af de indsatslofter (yderligere dage), som gælder for de enkelte medlemsstater, på en måde, som allerede siden 2011 har vist sig at være effektiv, når det gælder fiskerimulighederne for sydlig kulmule og jomfruhummer. Fra 2014 og fremover vil tallet for hver medlemsstat således blive specificeret i forordningen om fiskerimuligheder. Derved opnås der en mere gennemskuelig procedure for omfordelingen af havdage, der genvindes fra ophuggede fartøjer i dette fiskeri, og der kan fastsættes specifikke tal for hver enkelt medlemsstat.

Endelig fastsættes det ved denne forordning for fjerde gang i den tid, den årlige fastsættelse af fiskerimulighederne har fundet sted, at medlemsstaterne selv vedtager visse TAC'er dog med forbehold af, at der handles i overensstemmelse med målene for den fælles fiskeripolitik.

Som nævnt ovenfor indeholder forslaget også fangstbegrænsninger, der er opnået enighed om inden for rammerne af visse regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og forhandlinger med tredjelande (fælles bestande), hvoraf de fleste angives som "pro memoria" i afventning af konklusionerne af de relevante internationale forhandlinger.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse for 2014 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002⁴ skal der fastsættes foranstaltninger for adgang til farvande og ressourcer og for bæredygtigt fiskeri under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder især rapporten fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), samt i lyset af eventuel rådgivning modtaget fra regionale rådgivende råd.
- (2) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres relativ stabilitet i fiskeriet efter hver bestand eller for hvert fiskeri, og med behørig hensyntagen til den fælles fiskeripolitik's mål som fastsat i forordning (EF) nr. 2371/2002.
- (3) Samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) bør fastsættes på grundlag af foreliggende videnskabelig rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringen af interesseparter, herunder på møder med de berørte regionale rådgivende råd.
- (4) For bestande, som er omfattet af specifikke flerårige planer, bør TAC'en fastsættes i overensstemmelse med reglerne i disse planer. TAC'erne for bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer, tunge i den vestlige del af den Engelske Kanal, rødspætte og tunge i Nordsøen, sild i farvandene vest for Skotland, torsk i Kattegat, farvandene vest for Skotland, Det Irske Hav, Nordsøen, Skagerrak og den østlige del af Den Engelske Kanal og almindelig tun i den østlige del af Atlanterhavet og Middelhavet bør derfor fastsættes i overensstemmelse med reglerne i: Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005⁵, Rådets forordning (EF) nr. 509/2007⁶, Rådets forordning (EF) nr.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005 om foranstaltninger til genopretning af bestandene af sydlig kulmule og jomfruhummer i Det Cantabriske Hav og ud for den vestlige del af Den Iberiske Halvø og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 5).

676/2007⁷, Rådets forordning (EF) nr. 1300/2008⁸, Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008⁹, ("torskeplanen") og Rådets forordning (EF) nr. 302/2009¹⁰. Hvad angår den nordlige kulmulebestand (Rådets forordning (EF) nr. 811/2004¹¹) og tungebestanden i Biscayabugten (Rådets forordning (EF) nr. 388/2006¹²), er miniumsmålene i de relevante forvaltnings- og genopretningsplaner nået, og den videnskabelige rådgivning bør derfor følges for henholdsvis at nå eller fastholde TAC'erne på det niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte.

- (5) For bestande, som der ikke foreligger tilstrækkelige eller pålidelige data for med henblik på udarbejdelse af størrelsesoverslag, bør forvaltningsforanstaltningerne og TAC-niveauerne følge forsigtighedstilgangen til fiskeriforvaltning som defineret i artikel 3, litra i), i forordning (EF) nr. 2371/2002, samtidig med at der tages hensyn til bestandspecifikke faktorer, herunder især tilgængelige oplysninger om tendenser for bestande og betragtninger vedrørende blandet fiskeri.
- (6) Ifølge artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996¹³ skal det fastlægges, hvilke bestande de forskellige foranstaltninger der er fastsat deri, skal gælde for.
- (7) Hvis en TAC for en bestand tildeles én medlemsstat, bør den berørte medlemsstat bemyndiges i henhold til artikel 2, stk. 1, i traktaten til at fastlægge niveauet for denne TAC. Der bør fastsættes bestemmelser for at sikre, at den berørte medlemsstat ved fastlæggelsen af niveauet for TAC'en handler i fuld overensstemmelse med principperne og reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (8) Den maksimale tilladte fiskeriindsats for 2014 bør fastsættes i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2166/2005, artikel 9 i forordning (EF) nr. 676/2007, artikel 5 i forordning (EF) nr. 509/2007, artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 1342/2008 og artikel 5 og 9 i forordning (EF) nr. 302/2009 under hensyntagen til Rådets forordning (EF) nr. 754/2009¹⁴.
- (9) På baggrund af den seneste videnskabelige rådgivning fra ICES og i overensstemmelse med de internationale tilsagn inden for rammerne af konventionen om fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) er det nødvendigt at begrænse fiskeriet efter visse dybhavsarter.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 509/2007 af 7. maj 2007 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal (EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7).

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 af 11. juni 2007 om en flerårig plan for fiskeriet efter rødspætte og tunge i Nordsøen (EUT L 157 af 19.6.2007, s. 1).

⁸ I Rådets forordning (EF) nr. 1300/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en flerårig plan for sildebestanden i området vest for Skotland og fiskeriets udnyttelse af denne bestand (EUT L 344 af 20.12.2008, s. 6).

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1342/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2004 (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 20).

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 af 6. april 2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 43/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1559/2007 (EUT L 96 af 15.4.2009, s. 1).

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand (EUT L 150, 30.4.2004, p. 1).

¹² Rådets forordning (EF) nr. 388/2006 af 23. februar 2006 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i Biscayabugten (EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1).

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

¹⁴ Rådets forordning (EF) nr. 754/2009 af 27. juli 2009 om undtagelse af visse fartøjsgrupper fra fiskeriindsatsordningen i kapitel III i forordning (EF) nr. 1342/2008 (EUT L 214 af 19.8.2009, s. 16).

- (10) For visse arter, såsom visse hajararter, vil selv et begrænset fiskeri kunne udgøre en alvorlig risiko for deres bevarelse. Fiskerimulighederne for sådanne arter bør derfor begrænses helt i form af et generelt forbud mod fiskeri efter sådanne arter.
- (11) De fiskerimuligheder for EU-fartøjer, der fastsættes ved nærværende forordning, skal udnyttes i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009¹⁵, særlig nævnte forordnings artikel 33 og 34 om registrering af fangster og fiskeriindsats og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. De koder, som medlemsstaterne skal benytte til at sende data til Kommissionen om landinger af bestande, der er omfattet af denne forordning, bør derfor fastsættes.
- (12) For visse TAC'er bør det være muligt for medlemsstaterne at give fartøjer, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, yderligere tildelinger. Formålet med disse afprøvninger er at teste en fangstkvoteordning, dvs. en ordning, som foreskriver, at alle fangster bør landes og trækkes fra kvoterne med henblik på at undgå udsmid og det deraf følgende spild af ellers brugbare fiskeressourcer. Ukontrolleret udsmid af fisk udgør en trussel mod den langsigtede bæredygtighed af fisk som et offentligt gode og dermed mod den fælles fiskeripolitiks mål. Derimod giver fangstkvoteordninger i sig selv fiskerne et incitament til at optimere fangstselektiviteten i deres aktiviteter. For at opnå en rationel forvaltning af udsmid bør et fuldt dokumenteret fiskeri omfatte hver enkelt aktivitet til søs og ikke kun de fangster, der landes i havn. Betingelserne for, at medlemsstaterne giver sådanne yderligere tildelinger, bør derfor omfatte en forpligtelse til at sikre, at der anvendes intern tv-overvågning (CCTV) forbundet med et system af sensorer (under ét benævnt "CCTV-system"). Dette bør gøre det muligt at foretage en detaljeret registrering af alle de dele af fangsterne, som beholdes om bord eller smides ud. Et system baseret på observatører, som arbejder i realtid om bord, ville være mindre effektivt, dyrere og mindre pålideligt. Derfor er anvendelsen af CCTV-systemer på nuværende tidspunkt en forudsætning for gennemførelsen af ordninger, der skal reducere udsmid, som f.eks. fuldt dokumenteret fiskeri. Ved anvendelsen af sådanne systemer skal kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹⁶ overholdes.
- (13) For at sikre, at afprøvningen af fuldt dokumenteret fiskeri resulterer i en retvisende vurdering af, hvorvidt det ved hjælp af fangstkvoteordninger er muligt at kontrollere den absolutte fiskeridødelighed for de berørte bestande, bør alle fisk, der fanges i dette fiskeri, herunder også fisk, som ikke opfylder mindstemålet, trækkes fra det deltagende fartøjs samlede tildeling, og fiskeriet bør ophøre, når det pågældende fartøj har udnyttet den samlede tildeling fuldt ud. Det bør også kun være tilladt at overdrage tildelinger mellem fartøjer, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, og fartøjer, der ikke deltager heri, hvis det kan godtgøres, at udsmid fra fartøjer, der ikke deltager heri, ikke øges.

¹⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

- (14) Ifølge rådgivningen fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) bør ordningen for forvaltning af tobis i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og IIIa og ICES-underområde IV bevares og revideres.
- (15) [Udfyldes efter samrådene med Norge]
- (16) [Udfyldes efter afholdelsen af det årlige møde i Den Internationale Kommission for Bevarelsen af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT)].
- (17) Som følge af Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union i juli 2013 er der også fastsat fiskerimuligheder for Kroatien i denne forordning.
- (18) [Udfyldes efter afholdelsen af det årlige møde i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR)].
- (19) På årsmødet i Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC) i 2013 vedtoges en resolution, der tager sigte på at beskytte hvidtippet haj, og som gælder for fiskerfartøjer, der er opført på IOTC's liste over godkendte fartøjer, ved, at det som en midlertidig pilotforanstaltning forbydes at opbevare om bord, omlade, lande eller lagre dele af eller hele kroppe af hvidtippet haj. Resolutionen fastsætter en undtagelse for ikke-industrielt fiskeri, dvs. fiskerfartøjer, der fisker i den eksklusive økonomiske zone (EEZ), der tilhører den medlemsstat, hvis flag de fører.
- (20) [Udfyldes efter afholdelsen af det årlige møde i Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav (SPRFMO)].
- (21) Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) beluttede på sit 84. årsmøde i 2013 at opretholde sine bevaringsforanstaltninger for gulfinnet tun, storøjet tun og bugstribet bonit. IATTC vedtog endvidere en resolution om bevaring af hvidtippet haj. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-retten.
- (22) [Udfyldes efter afholdelsen af det årlige møde i Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav (SEAFO)].
- (23) [Udfyldes efter afholdelsen af det årlige møde i Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC)].
- (24) [Udfyldes efter at der er truffet foranstaltninger inden for rammerne af konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav].
- (25) Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO) vedtog på sit 35. møde i 2013 en række fiskerimuligheder for 2014 for visse bestande i NAFO-konventionsområdets underområde 1-4. NAFO vedtog i den forbindelse en procedure for, hvordan TAC'en for hvid skægbrosme i NAFO-afsnit 3NO for 2014 kan forhøjes, såfremt visse betingelser vedrørende denne bestands situation er opfyldt. En kontraherende part i NAFO kan underrette NAFO's eksekutivsekretariat om, at der er observeret større fangster pr. indsatsenhed end normalt, når det gælder bestanden af hvid skægbrosme i NAFO-afsnit 3NO. Hvis en forhøjelse af TAC'en for 2014 bekræftes ved afstemning i NAFO, bør den gennemføres i EU-lovgivningen, og de berørte medlemsstaters kvoter forhøjes.
- (26) Visse internationale foranstaltninger, der skaber eller begrænser fiskerimuligheder for EU, vedtages af de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer ved årets udgang og finder anvendelse, før denne forordning træder i kraft. De bestemmelser, der gennemfører disse foranstaltninger i EU-retten, bør derfor anvendes med tilbagevirkende kraft. Da fangståret i CCAMLR-konventionsområdet (CCAMLR: Kommissionen for bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis) løber fra den

1. december til den 30. november, og visse fiskerimuligheder eller forbud i CCAMLR-konventionsområdet derfor er fastsat for en periode, der begynder den 1. december 2013, bør de relevante bestemmelser i denne forordning gælde fra denne dato. En sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft berører ikke princippet om berettiget forventning, da det ikke er tilladt for CCAMLR-medlemmer at fiske i CCAMLR-konventionsområdet uden tilladelse.

- (27) I overensstemmelse med Unionens erklæring til Den Bolivariiske Republik Venezuela ("Venezuela") om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst¹⁷ bør der fastsættes fiskerimuligheder for snapperarter for Venezuela i EU-farvande.
 - (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelsen om, at de enkelte medlemsstater kan få tilladelse til at tildele fiskeriindsatsen i overensstemmelse med en kW-dageordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
 - (29) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser både med henblik på tildelingen af ekstra havdage for endeligt ophør med fiskeri, bedre videnskabelig observatørdækning og fastlæggelse af formatet for regneark til indsamling og videresendelse af information vedrørende overførsel af havdage mellem fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011¹⁸.
 - (30) For at undgå afbrydelser i fiskeriet og for at sikre EU-fiskernes udkomme bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2014 med undtagelse af bestemmelserne vedrørende indsatsbegrænsninger, som bør anvendes fra den 1. februar 2014, og visse bestemmelser i specifikke regioner, som bør anvendes fra en bestemt dato. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.
 - (31) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret —
- VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹⁷ EUT L 6 af 10.1.2012, s. 9.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning fastsættes fiskerimuligheder i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande.
2. Fiskerimulighederne i stk. 1 omfatter:
 - a) fangstbegrænsninger for 2014 og, hvor det er anført i denne forordning, for 2015
 - b) fiskeriindsatsbegrænsninger for perioden fra den 1. februar 2014 til den 31. januar 2015
 - c) fiskerimuligheder for perioden fra den 1. december 2013 til den 30. november 2014 for visse bestande i CCAMLR-konventionsområdet, og
 - d) fiskerimuligheder for de perioder, der er anført i artikel 32, for visse bestande i IATTC-konventionsområdet for 2014 og, hvor det er anført i denne forordning, for 2015.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på følgende fartøjer:

- a) EU-fartøjer
- b) tredjelandsfartøjer i EU-farvande.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "EU-fartøj": et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- b) "tredjelandsfartøj": et fiskerfartøj, der fører et tredjelands flag og er registreret i et tredjeland
- c) "EU-farvande" de farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de oversøiske lande og territorier, der er anført i bilag II til traktaten
- d) "internationale farvande": farvande, der ikke omfattes af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion
- e) "samlet tilladt fangstmængde": (TAC) den mængde, der hvert år kan fanges og landes af hver fiskebestand
- f) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat
- g) "analytiske vurderinger": en kvantitativ evaluering af bestandsudviklingen på baggrund af data om bestandens biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige

undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at kunne give videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstoptioner

- h) "maskestørrelse": maskestørrelsen i fiskenet som målt i henhold til forordning (EF) nr. 517/2008¹⁹
- i) "EU-fiskerifartøjsregister": det register, der er oprettet af Kommissionen i medfør af artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002
- j) "fiskerilogbog": den i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1224/2009 omhandlede logbog.

Artikel 4 *Fiskeriområder*

I denne forordning forstås ved:

- a) "ICES-områder" (Det Internationale Havundersøgelsesråd): de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til forordning (EF) nr. 218/2009²⁰
- b) "Skagerrak": farvandet, der afgrænses mod vest af en ret linje fra Hanstholm fyr til Lindesnes fyr og mod syd af en ret linje fra Skagen fyr til Tistlarna fyr og herfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst
- c) "Kattegat": farvandet, der afgrænses mod nord af en ret linje fra Skagen fyr til Tistlarna fyr og derfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst og mod syd af en ret linje fra Hasenøre til Gnibens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen
- d) "Funktionel enhed 16 i ICES-underområde VII": det geografiske område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende punkter:
 - 53° 30' N 15° 00' V
 - 53° 30' N 11° 00' V
 - 51° 30' N 11° 00' V
 - 51° 30' N 13° 00' V
 - 51° 00' N 13° 00' V
 - 51° 00' N 15° 00' V
 - 53° 30' N 15° 00' V
- e) "Cadizbugten": den geografiske del af ICES-afsnit IXa, der ligger øst for 7° 23' 48" V
- f) "CECAF-områder" (CECAF: Komitéen for Fiskeriet i Det Østlige Centrale Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009²¹

¹⁹ Kommissionens forordning (EF) nr. 517/2008 af 10. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 850/98 for så vidt angår bestemmelse af maskestørrelse og vurdering af trådtykkelse i fiskenet (EUT L 151 af 11.6.2008, s. 5).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

- g) "NAFO-områder" (NAFO: Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 217/2009²²
- h) "SEAFO-konventionsområdet" (SEAFO: Organisationen for Fiskeriet i det Sydøstlige Atlanterhav): det geografiske område, der er defineret i konventionen om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i det sydøstlige Atlanterhav²³
- i) "ICCAT-konventionsområdet" (ICCAT: Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet): det geografiske område, der er defineret i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet²⁴
- j) "CCAMLR-konventionsområdet" (CCAMLR: Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis): det geografiske område, der er defineret i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 601/2004²⁵
- k) "IATTC-konventionsområdet" (IATTC: Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk): det geografiske område, der er defineret i konventionen om styrkelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, der blev oprettet ved konventionen af 1949 mellem Amerikas Forenede Stater og Republikken Costa Rica²⁶
- l) "IOTC-konventionsområdet" (IOTC: Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean): det geografiske område, der er defineret i aftalen om oprettelse af Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean²⁷
- m) "SPRFMO-konventionsområdet" (SPRFMO: Den Regionale Fiskeriforvaltningsorganisation for det Sydlige Stillehav): havet syd for 10° N, nord for CCAMLR-konventionsområdet, øst for SIOFA-konventionsområdet som defineret i fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean²⁸ og vest for de sydamerikanske staters fiskerijurisdiktionsområder
- n) "WCPFC-konventionsområdet" (WCPFC: Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav): det geografiske område, der er defineret i konventionen om bevarelse og forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande i det vestlige og centrale Stillehav²⁹
- o) "Beringshavets højsøområde": det geografiske højsøområde i Beringshavet, der ligger uden for 200 sømil fra de basislinjer, som det ydre territorialfarvands bredde måles fra for kyststaterne ved Beringshavet
- p) "overlapning mellem IATTC- og WCPFC-områderne" det geografiske område, der er afgrænset som følger:

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 217/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om medlemsstaternes fangster og fiskeriaktivitet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 42).

²³ Indgået ved Rådets afgørelse 2002/738/EF (EUT L 234 af 31.8.2002, s. 39).

²⁴ Unionen tiltrådte ved Rådets afgørelse 86/238/EØF (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

²⁵ Rådets forordning (EF) nr. 601/2004 af 22. marts 2004 om kontrolforanstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (EUT L 97 af 1.4.2004, s. 16).

²⁶ Indgået ved Rådets afgørelse 2006/539/EF (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 22).

²⁷ Unionen tiltrådte ved Rådets afgørelse 95/399/EF (EFT L 236 af 5.10.1995, s. 24).

²⁸ Indgået ved Rådets afgørelse 2008/780/EF (EUT L 268 af 9.10.2008, s. 27).

²⁹ Unionen tiltrådte ved Rådets afgørelse 2005/75/EF (EUT L 32 af 4.2.2005, s. 1).

- længdegrad 150° V
- længdegrad 130° V
- breddegrad 4° S
- breddegrad 50° S.

AFSNIT II

FISKERIMULIGHEDER FOR EU-FARTØJER

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 5 *TAC'er og tildelinger*

1. I bilag I fastsættes TAC'er for EU-fartøjer i EU-farvande eller i visse ikke-EU farvande og fordelingen af disse TAC'er blandt medlemsstaterne samt funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant.
2. EU-fartøjer bemyndiges under overholdelse af de TAC'er, der er fastsat i bilag I, til at tage fangster i farvande under Færøernes, Grønlands, Islands og Norges fiskerijurisdiktion og i fiskeriområdet omkring Jan Mayen på de betingelser, der er fastsat i artikel 14 i og bilag III til nærværende forordning og i forordning (EF) nr. 1006/2008³⁰ og gennemførelsesbestemmelserne dertil.
3. Når det gælder den særlige betingelse, der er fastsat i bilag IA for tobisbestanden i EU-farvandene i ICES-område IIa, IIIa og IV, anvendes de forvaltningsområder, der er fastsat i bilag IID.

Artikel 6 *TAC'er som skal fastlægges af medlemsstaterne*

1. TAC'erne for visse fiskebestande fastlægges af den berørte medlemsstat. Disse bestande er angivet i bilag I.
2. De TAC'er, en medlemsstat fastlægger, skal:
 - (a) være i overensstemmelse med principperne og reglerne i den fælles fiskeripolitik, navnlig princippet om bæredygtig udnyttelse af bestanden, samt
 - (b) resultere i:
 - i) en udnyttelse af bestanden, der med den størst mulige sandsynlighed er i overensstemmelse med et maksimalt bæredygtigt udbytte fra 2015 og frem, hvis der foreligger analytiske vurderinger
 - ii) en udnyttelse af bestanden, som er i overensstemmelse med forsigtighedstilgangen til fiskeriforvaltning, hvis der ikke foreligger analytiske vurderinger eller kun foreligger ufuldstændige analytiske vurderinger.
3. Hver af de berørte medlemsstater skal senest den 15. marts 2014 indgive følgende oplysninger til Kommissionen:
 - (a) de vedtagne TAC'er
 - (b) de data, den berørte medlemsstat har indsamlet og vurderet, og som de vedtagne TAC'er er baseret på

³⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2009 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

- (c) nærmere oplysninger om, hvorledes de vedtagne TAC'er er i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 7

Betingelser for landing af fangster og bifangster

Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, må kun opbevares om bord eller landes, hvis:

- a) fangsterne er taget af fartøjer, der fører en medlemsstats flag og har en kvote, og hvis denne kvote ikke er opbrugt, eller
- b) fangsterne udgør en del af en EU-kvote, der ikke er blevet fordelt som kvoter mellem medlemsstaterne, og hvis denne EU-kvote ikke er opbrugt.

Artikel 8

Fiskeriindsatsbegrænsninger

1. Fra den 1. februar 2014 til den 31. januar 2015 gælder følgende fiskeriindsatsforanstaltninger:
 - a) bilag IIA for forvaltningen af visse bestande af torsk, tunge og rødspætte i Kattegat, Skagerrak, den del af ICES-afsnit IIIa, som ikke er omfattet af Skagerrak og Kattegat, ICES-underområde IV og ICES-afsnit VIa, VIIa og VIId og EU-farvande i ICES-afsnit IIa og Vb
 - b) bilag IIB for genopretningen af kulmule- og jomfruhummerbestandene i ICES-afsnit VIIc og IXa med undtagelse af Cadizbugten
 - c) bilag IIC for forvaltningen af tungebestandene i ICES-afsnit VIIe.

Artikel 9

Fangst- og indsatsbegrænsninger for dybhavsfiskeri

1. Artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2347/2002³¹, hvori der stilles krav om dybhavsfiskeritilladelse, finder anvendelse på hellefisk. Fangst, opbevaring om bord, omladning og landing af hellefisk er underkastet de betingelser, der er omhandlet i nævnte artikel.
2. Medlemsstaterne sørger for, at fiskeriindsatsen i 2014, målt i kW-dage til havs, for fartøjer med dybhavsfiskeritilladelse i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2347/2002, ikke overstiger 65 % af den gennemsnitlige årlige fiskeriindsats, som den pågældende medlemsstats fiskerfartøjer udøvede i 2003 på fangstrejser, hvortil der var givet dybhavsfiskeritilladelse, eller hvor der blev fanget dybhavsarter, jf. bilag I og II til samme forordning. Dette stykke gælder kun for fangstrejser, hvor der er fanget over 100 kg dybhavsarter, med undtagelse af guldlaks.

Artikel 10

Særlige bestemmelser om tildeling af fiskerimuligheder

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, er ikke til hinder for:
 - a) udveksling, jf. artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002

³¹ Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

- b) nedsættelser og omfordelinger, jf. artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009
 - c) omfordeling, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1006/2008
 - d) supplerende landing, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96
 - e) mængder, der tilbageholdes, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96
 - f) nedsættelser, jf. artikel 105, 106 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
 - g) kvoteoverførsler og -udvekslinger i henhold til artikel 20 i denne forordning.
2. Medmindre andet er fastsat i bilag I til nærværende forordning, anvendes artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 på bestande, der er underlagt en præventiv TAC, og artikel 3, stk. 2 og 3, og artikel 4 i nævnte forordning anvendes på bestande, der er underlagt en analytisk TAC.

Artikel 11

Fiskeriforbudsperioder

1. Det er forbudt at fiske efter følgende arter eller at opbevare disse arter om bord i Porcupine Bank i perioden fra den 1. maj til den 31. maj 2014: torsk, glashvarre, havtaske, kuller, hvilling, kulmule, jomfruhummer, rødspætte, lubbe, sej, rokker, tunge, brosme, byrkelange, lange og pighaj.

Med henblik på dette stykke omfatter Porcupine Bank det geografiske område, der er afgrænset af geodætiske linjer mellem følgende punkter:

Punkt	Breddegrad	Længdegrad
1	52° 27' N	12° 19' N
2	52° 40' N	12° 30' N
3	52° 47' N	12° 39,600' V
4	52° 47' N	12° 56' V
5	52° 13,5' N	13° 53,830' V
6	51° 22' N	14° 24' V
7	51° 22' N	14° 03' V
8	52° 10' N	13° 25' V
9	52° 32' N	13° 07,500' V
10	52° 43' N	12° 55' V

11	52° 43' N	12° 43' V
12	52° 38,800' N	12° 37' V
13	52° 27' N	12° 23' V
14	52° 27' N	12° 19' V

Uanset første afsnit er det i henhold til artikel 50, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 tilladt at gennemsejle Porcupine Bank med de arter, der er omhandlet i samme afsnit, om bord.

2. Kommercielt fiskeri efter tobis med bundtrawl, vod eller lignende trukne redskaber med en maskestørrelse på under 16 mm, er forbudt i ICES-afsnit IIa og IIIa og ICES-underområde IV fra den 1. januar til den 31. marts 2014 og fra den 1. august til den 31. december 2014.

Medmindre andet er fastsat, gælder forbuddet i første afsnit for tredjelandsfiskerfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter tobis i EU-farvandene i ICES-underområde IV.

Artikel 12

Forbud

1. Det er forbudt for EU-fartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande følgende arter:
 - d) brugde (*Cetorhinus maximus*) og stor hvid haj (*Carcharodon carcharias*) i alle farvande
 - e) sildehaj (*Lamna nasus*) i alle farvande, undtagen hvis andet er fastsat i bilag IA
 - f) havengel (*Squatina squatina*) i EU-farvande
 - g) skade (*Dipturus batis*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og i ICES-underområde III, IV, VI, VII, VIII, IX og X
 - h) broget rokke (*Raja undulata*) og spidsrokke (*Raja alba*) i EU-farvande i ICES-underområde VI, VII, VIII, IX og X
 - i) guitarfiskarter (*Rhinobatidae*) i EU-farvande i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X og XII
 - j) almindelig djævlerokke (*Manta birostris*) i alle farvande.
2. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks genudsættes.

Artikel 13

Dataindberetning

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede fangstmængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, som er fastsat i bilag I til nærværende forordning.

KAPITEL II

Yderligere tildelinger til fartøjer, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri

Artikel 14

Yderligere tildelinger

1. En medlemsstat kan for visse bestande give fartøjer, der fører dens flag, og som deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, yderligere tildelinger. Disse bestande er angivet i bilag I.
2. Den yderligere tildeling, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige den samlede grænse, der i bilag I er fastsat som en procentdel af den kvote, der er tildelt den pågældende medlemsstat.

Artikel 15

Betingelser for yderligere tildelinger

1. Ved den yderligere tildeling, der er omhandlet i artikel 14, skal følgende betingelser være opfyldt:
 - a) fartøjet anvender videoovervågningskameraer (CCTV) forbundet med et system af sensorer (i det følgende under ét benævnt "CCTV-system"), der registrerer alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter om bord på fartøjet
 - b) den yderligere tildeling til et bestemt fartøj, som deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, overstiger ikke følgende grænser:
 - i) 75 % af det udsnid af bestanden i henhold til den pågældende medlemsstat skøn, som er foretaget af den fartøjstype, som det bestemte fartøj, der har fået tildelt den yderligere fangstmængde, tilhører
 - ii) 30 % af den individuelle tildeling, som fartøjet havde, inden det begyndte at deltage i afprøvningen
 - c) alle det pågældende fartøjs fangster af den bestand, hvorefter der kan tildeles yderligere kvoter, herunder fisk, som ikke opfylder mindstemålet som defineret i bilag XII til forordning (EF) nr. 850/98³² skal modregnes i fartøjets individuelle tildeling, der følger af yderligere tildelinger i henhold til artikel 14.
 - d) når et fartøj fuldt ud har udnyttet den individuelle tildeling for en bestand, hvorefter der kan tildeles yderligere kvoter, skal det pågældende fartøj indstille alt fiskeri i det pågældende TAC-område
 - e) med hensyn til de bestande, som denne artikel kan finde anvendelse på, kan medlemsstaterne tillade overdragelse af den individuelle tildeling eller dele heraf fra fartøjer, der ikke deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, til fartøjer, der deltager i dette fiskeri, forudsat at det kan påvises, at udsnid fra fartøjer, der ikke deltager heri, ikke øges.
2. Uanset stk. 1, litra b), nr. i), kan en medlemsstat undtagelsesvis give et fartøj, der fører dens flag, en yderligere tildeling, som overstiger 75 % af det anslåede udsnid

32 Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

af bestanden, der er foretaget af den fartøjstype, som det bestemte fartøj, der har fået tildelt den yderligere tildeling, tilhører, under forudsætning af:

- a) at andelen af udsmid pr. bestand som anslået for den pågældende fartøjstype er under 10 %
 - b) at inddragelsen af denne fartøjstype har betydning for evalueringen af CCTV-systemets potentiale med henblik på kontrol
 - c) at de fartøjer, der deltager i afprøvningen, samlet set ikke overskrider loftet på 75 % af det anslåede udsmid pr. bestand, der er foretaget af disse fartøjer.
3. Medlemsstaten skal, før den giver den yderligere tildeling, der er omhandlet i artikel 14, indgive følgende oplysninger til Kommissionen:
- a) listen over fartøjer, der fører dens flag og deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri
 - b) specifikationerne for det elektroniske fjernovervågningsudstyr, der er installeret om bord på de pågældende fartøjer
 - c) specifikationerne for de redskaber, som anvendes af disse fartøjer, med angivelse af kapacitet og type
 - d) det anslåede udsmid for hver type fartøj, der deltager i afprøvningen
 - e) den fangstmængde, som de fartøjer, der deltager i afprøvningen, har taget i 2013 af den bestand, der er omfattet af den relevante TAC.

Artikel 16

Behandling af personoplysninger

I det omfang registreringerne i henhold til artikel 15, stk. 1, omfatter behandling af personoplysninger i den betydning, der er fastlagt i direktiv 95/46/EF, gælder direktivet for behandlingen af sådanne oplysninger.

Artikel 17

Tilbagetrækning af yderligere tildelinger

Når en medlemsstat konstaterer, at et fartøj, der deltager i afprøvning af fuldt dokumenteret fiskeri, ikke overholder betingelserne i artikel 15, trækker medlemsstaten omgående den yderligere tildeling, som det pågældende fartøj har fået, tilbage og udelukker fartøjet fra deltagelse i disse afprøvninger i resten af 2014.

Artikel 18

Videnskabelig gennemgang af udsmidsvurderinger

Kommissionen kan anmode enhver medlemsstat, der anvender dette kapitel, om at forelægge en vurdering af udsmiddet for hver type fartøj for et videnskabeligt rådgivende råd til fornyet gennemgang med henblik på at overvåge gennemførelsen af det krav, der er fastlagt i artikel 15, stk. 1, litra b), nr. i). Foreligger der ikke en vurdering, som bekræfter et sådant udsmid, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravet overholdes, og informerer Kommissionen herom.

KAPITEL III

Tilladelser til fiskeri i tredjelandes farvande

Artikel 19 *Fiskeritilladelser*

1. Det maksimale antal fiskeritilladelser, der kan udstedes til EU-fartøjer, der fisker i tredjelandes farvande, er fastsat i bilag III.
2. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002 overfører kvoter til en anden medlemsstat som led i en bytteaftale ("swap") i de fiskeriområder, der er nævnt i bilag III, skal overførslen ledsages af en overførsel af de relevante fiskeritilladelser og meddeles Kommissionen. Det samlede antal fiskeritilladelser for hvert fiskeriområde, jf. bilag III, må dog ikke overskrides.

KAPITEL IV

Fiskerimuligheder i regionale fiskeriforvaltningsorganisationers farvande

Artikel 20 *Kvoteoverførsler og -udvekslinger*

3. Hvis det i henhold til en regional fiskeriforvaltningsorganisationens ("RFFO") regler er tilladt at foretage kvoteoverførsler eller -udvekslinger mellem kontraherende parter i RFFO'en, kan en medlemsstat ("den pågældende medlemsstat") drøfte dette med en kontraherende part i RFFO'en og udarbejde udkast til en påtænkt kvoteoverførsel eller -udveksling, hvis det er relevant.
4. Kommissionen kan, efter at have fået meddelelse herom fra den pågældende medlemsstat, godkende udkastet til den påtænkte kvoteoverførsel eller -udveksling, som medlemsstaten har drøftet med den pågældende kontraherende part i RFFO'en. Herefter giver Kommissionen uden unødigt forsinkelse den pågældende kontraherende part i RFFO'en meddelelse om godkendelsen af at være bundet af en sådan kvoteoverførsel eller -udveksling. Kommissionen giver herefter RFFO'ens sekretariat meddelelse om den aftalte kvoteoverførsel eller -udveksling i henhold til den pågældende organisations regler.
5. Kommissionen oplyser medlemsstaterne om den aftalte kvoteoverførsel eller -udveksling.
6. De fiskerimuligheder, der er modtaget fra eller overført til den pågældende kontraherende part i RFFO'en i forbindelse med kvoteoverførslen eller -udvekslingen, anses for at være kvoter, der er tildelt eller fratrukket tildelingen til den pågældende medlemsstat fra det tidspunkt, hvor kvoteoverførslen eller -udvekslingen får virkning i overensstemmelse med betingelserne i aftalen med den pågældende kontraherende part i RFFO'en eller i henhold til reglerne i den relevante RFFO, alt efter hvad der er relevant. En sådan tildeling må ikke ændre den bestående fordelingsnøgle for fordeling af fiskerimuligheder blandt medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om relativ stabilitet i fiskeriet.

AFDELING 1

ICCAT-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 21

Begrænsninger af fiskeri-, opdræts- og opfedningskapaciteten for almindelig tun

1. Antallet af EU-stangfartøjer og dørgefartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8 kg/75 cm og 30 kg/115 cm i det østlige Atlanterhav begrænses som fastsat i punkt 1 i bilag IV.
2. Antallet af EU-fartøjer til kystnært ikke-industrielt fiskeri med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8 kg/75 cm og 30 kg/115 cm i Middelhavet begrænses som fastsat i punkt 2 i bilag IV.
3. Antallet af EU-fartøjer med tilladelse til i Adriaterhavet at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8 kg/75 cm og 30 kg/115 cm til opdræt begrænses som fastsat i punkt 3 i bilag IV.
4. Antallet af fiskerfartøjer og den dertil svarende samlede bruttotonnage med tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet begrænses som fastsat i punkt 4 i bilag IV.
5. Antallet af faststående tunfiskenet, der anvendes i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, begrænses som fastsat i punkt 5 i bilag IV.
6. Tunopdræts- og -opfedningskapaciteten og det maksimale input af fanget vild almindelig tun til akvakulturbrugene i det østlige Atlanterhav og Middelhavet begrænses som fastsat i punkt 6 i bilag IV.

Artikel 22

Fritids- og sportsfiskeri

Medlemsstaterne afsætter en særlig kvote for almindelig tun til fritids- og sportsfiskeri fra de kvoter, de tildeles i henhold til bilag ID.

Artikel 23

Hajer

1. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af arten storøjet rævehaj (*Alopias superciliosus*) i enhver form for fiskeri er forbudt.
2. Det er forbudt at drive direkte fiskeri efter rævehajarter af slægten *Alopias*.
3. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af arten hammerhaj af familien *Sphyrnidae* (undtagen *Sphyrna tiburo*) i forbindelse med fiskerier i ICCAT-konventionsområdet er forbudt.
4. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af arten hvidtippet haj (*Carcharhinus longimanus*) i enhver form for fiskeri er forbudt.
5. Opbevaring om bord af arten silkehaj (*Carcharhinus falciformis*) i enhver form for fiskeri er forbudt.

AFDELING 2

CCAMLR-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 24

Forbud og fangstbegrænsninger

1. Direkte fiskeri efter de arter, der er anført i bilag V, del A, er forbudt i de områder og perioder, der er anført i samme bilag.
2. For forsøgsfiskeri gælder de TAC'er og bifangstbegrænsninger, der er fastsat i bilag V, del B, i de underområder, som er anført i samme del.

Artikel 25

Forsøgsfiskeri

1. Kun de medlemsstater, der er medlemmer af CCAMLR, kan deltage i forsøgsfiskeri med langline efter *Dissostichus* spp. i FAO-underområde 88.1 og 88.2 og i afsnit 58.4.1, 58.4.2 og 58.4.3a uden for områder henhørende under national jurisdiktion i fangståret 2014. Hvis en sådan medlemsstat agter at deltage i sådant fiskeri, skal den underrette CCAMLR's sekretariat, jf. artikel 7 og 7a i forordning (EF) nr. 601/2004, og under alle omstændigheder senest den 1. juni 2014.
2. Hvad angår FAO-underområde 88.1 og 88.2 og afsnit 58.4.1, 58.4.2 og 58.4.3a, er de samlede TAC'er og bifangstbegrænsninger pr. underområde og afsnit og deres fordeling på små forskningsfelter (SSRU) i hver af disse fastsat i del B i bilag V. Fiskeriet i et givet SSRU skal ophøre, når den rapporterede fangst når op på den specificerede TAC, og det pågældende SSRU lukkes derefter for fiskeri i resten af fangståret.
3. Fiskeriet skal foregå over så stort et geografisk og batymetrisk område som muligt for at få de nødvendige oplysninger til bestemmelse af fiskeripotential og for at undgå overkoncentration af fangst og fiskeriindsats. I FAO-underområde 88.1 og 88.2 og i afsnit 58.4.1, 58.4.2 og 58.4.3a er det dog forbudt at fiske på mindre end 550 meters dybde.

Artikel 26

Fiskeri efter antarktisk lyskrebs i fangståret 2014/15

1. Kun de medlemsstater, der er medlemmer af CCAMLR, må fiske efter lyskrebs (*Euphausia superba*) i CCAMLR-konventionsområdet i fangståret 2014/15. Hvis en sådan medlemsstat agter at fiske efter antarktisk lyskrebs i CCAMLR-konventionsområdet, underretter den CCAMLR's sekretariat, jf. artikel 5a i forordning (EF) nr. 601/2004, og Kommissionen og under alle omstændigheder senest den 1. juni 2014:
 - a) om sin hensigt om at fiske efter antarktisk lyskrebs; hertil anvendes formularen del C i bilag V
 - b) om sin netkonfiguration; hertil anvendes formularen del D i bilag V.
2. Den hensigtserklæring, der er omhandlet i stk. 1, skal for hvert fartøj, som medlemsstaten giver tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeriet, indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 601/2004.

3. En medlemsstat, der har til hensigt at fiske efter antarktisk lyskrebs i CCAMLR-konventionsområdet, meddeler kun sin hensigt herom for fartøjer med tilladelse, som enten fører dens flag på det tidspunkt, hvor den fremsender underretningen, eller som fører en anden CCAMLR-medlemsstats flag, og som på tidspunktet for fiskeriet forventes at føre den pågældende medlemsstats flag.
4. Medlemsstaterne kan give andre fartøjer end dem, der er anmeldt til CCAMLR's sekretariat, tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeri i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, 2 og 3, hvis det anmeldte fartøj er forhindret i at deltage af legitime driftsmæssige årsager eller som følge af force majeure. I sådanne tilfælde skal de berørte medlemsstater straks underrette CCAMLR's sekretariat og Kommissionen herom, og fremsende:
 - a) alle oplysninger om det (de) påtænkte erstatningsfartøj(er), herunder de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 601/2004
 - b) en udførlig redegørelse for årsagerne til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
5. Medlemsstaterne må ikke give et fartøj, der er opført på CCAMLR's lister over fartøjer, der har udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fartøjslister), tilladelse til at deltage i lyskrebsfiskeri.

AFDELING 3

IOTC-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 27

Begrænsning af fiskerikapaciteten for fartøjer, der fisker i IOTC-konventionsområdet

1. Det maksimale antal EU-fartøjer, der må fiske efter tropisk tunfisk i IOTC-konventionsområdet, og den tilsvarende bruttotonnagekapacitet fastsættes i punkt 1 i bilag VI.
2. Det maksimale antal EU-fartøjer, der må fiske efter sværdfisk (*Xiphias gladius*) og hvid tun (*Thunnus alalunga*) i IOTC-konventionsområdet, og den tilsvarende bruttotonnagekapacitet fastsættes i punkt 2 i bilag VI.
3. Medlemsstaterne kan omfordele de fartøjer, der er udpeget til et af de i stk. 1 og 2 omhandlede to typer fiskeri, til det andet fiskeri, forudsat at de over for Kommissionen kan godtgøre, at ændringen ikke fører til øget fiskeriindsats for de berørte fiskebestande.
4. Medlemsstaterne sørger for, når der foreslås overførsel af kapacitet til deres flåde, at fartøjer, der skal overføres, er opført i IOTC's fartøjsregister eller i andre regionale tunfiskeriorganisationers fartøjsregistre. Desuden er det ikke tilladt at overføre fartøjer, der er opført på en regional fiskeriforvaltningsorganisations liste over fartøjer, der har udøvet IUU-fiskeri (IUU-fartøjer).
5. For at tage hensyn til gennemførelsen af de udviklingsplaner, der er forelagt IOTC, må medlemsstaterne kun øge deres fiskerikapacitet ud over de i stk. 1 og 2 nævnte begrænsninger inden for de grænser, der er fastsat i disse planer.

Artikel 28

Hajer

1. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af rævehajer af alle arter af familien *Alopiidae* i enhver form for fiskeri er forbudt.
2. Opbevaring om bord, omladning eller landing af dele af eller hele kroppe af hvidtippet haj (*Carcharhinus longimanus*) i enhver form for fiskeri er forbudt, undtagen for fartøjer med en længde overalt på under 24 m, der udelukkende fisker inden for den eksklusive økonomiske zone (EEZ), som tilhører den medlemsstat, hvis flag de fører, og på den betingelse, at fangsten udelukkende er beregnet til lokalt forbrug.
3. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks genudsættes.

AFDELING 4

SPRFMO-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 29

Pelagisk fiskeri – kapacitetsbegrænsning

De medlemsstater, der aktivt har udøvet pelagisk fiskeri i SPRFMO-konventionsområdet i 2007, 2008 eller 2009, begrænser i 2014 den samlede bruttotonnage for fartøjer, der sejler under deres flag og fisker efter pelagiske bestande, til en samlet EU-bruttotonnage på 78 600 i dette område.

Artikel 30

Pelagisk fiskeri – TAC'er

1. Kun de medlemsstater, der aktivt har udøvet pelagisk fiskeri i SPRFMO-konventionsområdet i 2007, 2008 eller 2009, som omhandlet i artikel 29, må fiske efter pelagiske bestande i det pågældende område i overensstemmelse med de TAC'er, der er fastsat i bilag IJ.
2. De fiskerimuligheder, som er fastsat i bilag IJ, må kun udnyttes på betingelse af, at medlemsstaterne senest den femte dag i den følgende måned sender listen over fartøjer, som fisker aktivt eller deltager i omladning i SPRFMO-konventionsområdet, oplysninger fra fartøjsovervågningssystemer (FOS), månedlige fangstrapporter, og, hvor det er muligt, oplysninger om havneanløb til Kommissionen med henblik på videresendelse til SPRFMO-sekretariatet.

Artikel 31

Bundfiskeri

Medlemsstater, der kan dokumentere en tidligere bundfiskeriindsats eller fangster i SPRFMO-konventionsområdet i perioden fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2006, skal begrænse deres fiskeriindsats eller fangster til:

- a) et gennemsnit af fangstniveauet eller indsatsparametrene i denne periode og
- b) de dele af SPRFMO-konventionsområdet, hvor bundfiskeri har fundet sted i et foregående fangstår.

AFDELING 5

IATTC-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 32

Fiskeri med notfartøjer

1. Fiskeri med notfartøjer efter gulfinnet tun (*Thunnus albacares*), storøjet tun (*Thunnus obesus*) og bugstribet bonit (*Katsuwonus pelamis*) er forbudt:
 - a) fra den 29. juli til den 28. september 2014 eller fra den 18. november 2014 til den 18. januar 2015 i det område, der afgrænses af en linje gennem følgende skæringspunkter:
 - de amerikanske stillehavskystlinjer
 - længdegrad 150° V
 - breddegrad 40° N
 - breddegrad 40° S
 - b) fra den 29. september til den 29. oktober 2014 i det område, der afgrænses af en linje gennem følgende skæringspunkter:
 - længdegrad 96° V
 - længdegrad 110° V
 - breddegrad 4° N
 - breddegrad 3° S.
2. De berørte medlemsstater skal inden den 1. april 2014 meddele Kommissionen, hvilken af de i stk. 1 omhandlede lukningsperioder de vælger. Alle notfartøjer fra de berørte medlemsstater indstiller notfiskeriet i det område, der er defineret i stk. 1, i den valgte periode.
3. Notfartøjer, der fisker efter tun i IATTC-konventionsområdet, skal beholde om bord og lande eller omlade hele fangsten af gulfinnet tun, storøjet tun og bugstribet bonit.
4. Stk. 3 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:
 - a) hvis fiskene af andre årsager end størrelsesmæssige årsager anses for uegnede til konsum, eller
 - b) hvis der under det sidste sæt på en fangstrejse måske ikke er nok plads til at beholde al tun, der fanges i det pågældende sæt, om bord.
5. Det er forbudt at fiske efter arten hvidtippet haj (*Carcharhinus longimanus*) i IATTC-konventionsområdet og opbevare om bord, omlade, lagre, udbyde til salg, sælge eller lande dele af eller hele kroppe af arten hvidtippet haj i det pågældende område.
6. Når de arter, der er omhandlet i stk. 5, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks udsættes af fartøjets befragter, som tillige dermed:
 - a) registrerer antallet af udsætninger med statusangivelse (død eller levende)
 - b) rapporterer oplysningerne i litra a) til den medlemsstat, hvor vedkommende er hjemmehørende. Medlemsstaterne sender disse oplysninger til Kommissionen senest den 31. januar 2014.

AFDELING 6

SEAFO-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 33

Forbud mod fiskeri efter dybvandshajer

Direkte fiskeri efter følgende dybvandshajer i SEAFO-konventionsområdet er forbudt:

- rokker (*Rajidae*)
- almindelig pighaj (*Squalus acanthias*)
- større glat lanternehaj (*Etmopterus bigelowi*)
- korthalet lanternehaj (*Etmopterus brachyurus*)
- lyshaj (*Etmopterus princeps*),
- glat lanternehaj (*Etmopterus pusillus*)
- spøgelseskattehaj (*Apristurus manis*)
- fløjls haj (*Scymnodon squamulosus*)
- dybvandshajer af overordenen *Selachimorpha*.

AFDELING 7

WCPFC-KONVENTIONSOMRÅDET

Artikel 34

Begrænsninger for fiskeriet efter storøjet tun, gulfinnet tun, bugstribet bonit og sydlig hvid tun

1. Medlemsstaterne sikrer, at det antal fiskedage, som tildeles notfartøjer, der fisker efter storøjet tun (*Thunnus obesus*), gulfinnet tun (*Thunnus albacares*) og bugstribet bonit (*Katsuwonus pelamis*) i den del af WCPFC-konventionsområdet, der ligger i højsøområdet mellem 20° N og 20° S, ikke øges.
2. EU-fartøjer må ikke fiske efter sydlig hvid tun (*Thunnus alalunga*) i WCPFC-konventionsområdet syd for 20° S.

Artikel 35

Lukket område for FAD-fiskeri

1. I den del af WCPFC-konventionsområdet, der ligger mellem 20° N og 20° S, er det forbudt for notfartøjer at fiske med indretninger, der tiltrækker fisk (FAD), mellem kl. 00.00 den 1. juli 2014 og kl. 24.00 den 31. oktober 2014. I denne periode må et notfartøj kun fiske i nævnte del af WCPFC-konventionsområdet, hvis det har en observatør om bord, som kan overvåge, at fartøjet ikke på noget tidspunkt:
 - a) benytter eller betjener FAD eller dertil knyttet elektronisk udstyr
 - b) fisker efter stimer i forbindelse med FAD.
2. Alle notfartøjer, der fisker i den del af WCPFC-konventionsområdet, der er omhandlet i stk. 1, skal beholde hele fangsten af storøjet tun, gulfinnet tun og bugstribet bonit om bord og lande eller omlade den.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- a) i det sidste sæt på en fangstrejse, hvis fartøjet ikke har plads nok tilbage til at opbevare alle fiskene
- b) hvis fiskene af andre årsager end størrelsesmæssige årsager er uegnede til konsum, eller
- c) hvis der opstår en alvorlig driftsforstyrrelse i fryseanlægget.

Artikel 36

Overlapning mellem IATTC- og WCPFC-områderne

1. Fartøjer, der udelukkende er opført i WCPFC's register, anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 34 til 37, ved fiskeri i det område, hvor IATTC- og WCPFC-områderne overlapper hinanden som defineret i artikel 4, litra p).
2. Fartøjer, der er opført i både WCPFC's register og IATTC's register, og fartøjer, der udelukkende er opført i IATTC's register, anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 32, stk. 1, litra a), og artikel 32, stk. 2 - 6, ved fiskeri i det område, hvor IATTC- og WCPFC-områderne overlapper hinanden som defineret i artikel 4, litra n).

Artikel 37

Begrænsning af antallet af EU-fartøjer med tilladelse til at fiske efter sværdfisk

Det maksimale antal EU-fartøjer, der må fiske efter sværdfisk (*Xiphias gladius*) i områder syd for 20° S i WCPFC-konventionsområdet, er anført i bilag VII.

AFDELING 8 BERINGSHAVET

Artikel 38

Forbud mod fiskeri i Beringshavets højsøområde

Det er forbudt at fiske efter sej (*Theragra chalcogramma*) i Beringshavets højsøområde.

AFSNIT III FISKERIMULIGHEDER FOR TREDJELANDSFARTØJER I EU-FARVANDE

Artikel 39

TAC'er

Fiskerfartøjer, der sejler under norsk flag, og fiskerfartøjer, der er registreret på Færøerne, kan tage fangster i EU-farvande inden for de i bilag I til denne forordning fastsatte TAC'er og under overholdelse af betingelserne i denne forordning og i kapitel III i forordning (EF) nr. 1006/2008.

Artikel 40

Fiskeritilladelser

1. Det maksimale antal fiskeritilladelser til tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande, er fastsat i bilag VIII.

2. Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, må ikke opbevares om bord eller landes, medmindre fangsterne er taget af tredjelandsfartøjer, der har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

Artikel 41

Forbud

1. Det er forbudt for tredjelandsfartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande følgende arter:
 - a) brugde (*Cetorhinus maximus*) og stor hvid haj (*Carcharodon carcharias*) i EU-farvande
 - b) havengel (*Squatina squatina*) i EU-farvande
 - c) skade (*Dipturus batis*) i EU-farvande i ICES-afsnit IIa og i ICES-underområde III, IV, VI, VII, VIII, IX og X
 - d) broget rokke (*Raja undulata*) og spidsrokke (*Raja alba*) i EU-farvande i ICES-underområde VI, VII, VIII, IX og X
 - e) sildehaj (*Lamna nasus*) i EU-farvande
 - f) guitarfiskarter (*Rhinobatidae*) i EU-farvande i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X og XII
 - g) almindelig djævlerokke (*Manta birostris*) i EU-farvande.
2. Når de arter, der er omhandlet i stk. 1, fanges utilsigtet, må de ikke skades. Fangster skal straks genudsættes.

Artikel 42

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Artikel 8 anvendes dog fra den 1. februar 2014.

De bestemmelser om fiskerimuligheder, der er fastsat i artikel 24, 25 og 26 og bilag IE og V for CCAMLR-konventionsområdet, finder anvendelse fra de deri fastsatte datoer.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand

LIST OF ANNEXES

- ANNEX I: TAC'er for EU-fartøjer i områder, hvor der gælder TAC'er angivet pr. art og pr. område*
- ANNEX IA: Skagerrak, Kattegat, ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV, EU-farvande i CECAF og Fransk Guyanas farvande*
- ANNEX IB: Det Nordøstlige Atlanterhav og Grønland, ICES-underområde I, II, V, XII og XIV og grønlandske farvande i NAFO 1*
- ANNEX IC: Det Nordvestlige Atlanterhav – NAFO- konventionsområdet*
- ANNEX ID: Stærkt vandrende fiskearter – alle områder*
- ANNEX IE: Antarktis – CCAMLR-konventionsområdet*
- ANNEX IF: Det Sydøstlige Atlanterhav – SEAFO-konventionsområdet*
- ANNEX IG: Sydlig tun – alle områder*
- ANNEX IH: WCPFC-konventionsområdet*
- ANNEX IJ: SPRFMO-konventionsområdet*
- ANNEX IIA: Fartøjers fiskeriindsats i forbindelse med forvaltning af visse bestande af torsk, rødspætte og tunge i ICES-afsnit IIIa, VIa, VIIa, VIId, ICES-underområde IV og EU-farvande i ICES-afsnit IIa og Vb*
- ANNEX IIB: Fartøjers fiskeriindsats i forbindelse med genopretning af visse sydlige kulmulebestande og jomfruhummerbestande i ICES-afsnit VIIIC og IXa, undtagen Cadizbugten*
- ANNEX IIC: Fartøjers fiskeriindsats i forbindelse med forvaltning af tungebestande i den vestlige del af Den Engelske Kanal i ICES-afsnit VIIe*
- ANNEX IID: Forvaltningsområder for tobis i ICES-afsnit IIa og IIIa og ICES-underområde IV*
- ANNEX III: Højeste antal fiskeritilladelser til EU-fartøjer, der fisker i tredjelandsfarvande*
- ANNEX IV: ICCAT- konventionsområdet*
- ANNEX V: CCAMLR- konventionsområdet*
- ANNEX VI: IOTC- konventionsområdet*
- ANNEX VII: WCPFC- konventionsområdet*
- ANNEX VIII: Kvantitative begrænsninger gældende for fiskeritilladelser til tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande*